

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VIme, 1480

[Prima pars]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Sermo

virtutibus dicit. Ps. 33. timor domini ipse est thesauro. Respedu
vero boni glorie e sed in his: quod eo beatificamur Ecl. 4. tior domin
sicut parvulus benedictionis. Secundo ponitur lau
dis magnificencia: Et magnificabant deum dicentes. magnifi
cum predicabant verbo. qui magnificus erat ope: quod propheta
magnus surrexit in nobis. in hoc videt intelligere apostoli enim il
lud Deu. 18. quod predixit moyses de christo. prophetaz suscitabit ti
bi dominus de fratribus tuis. prophetaz magnus fuit altitudine templi
tationis. Mat. 11: nemo nouit proximum filium. magnus diffusio
ne agnitionis. Deb. 4. omnia nuda et apta sunt oculis eius. nec est
ulla creatura inuisibilis in aspectu eius. sive puer sive puerita. si
ue futura. Item magnus veritate doctrine. Mat. 22. magis sciens
quod vere es. et via dei in veritate doceas. Jo. 7. nunquam sic locutus est
homo. Item magnus virtute. ps. magnus es tu. et faciens mis
erabilia. Item magnus sanctitate. Jo. 10. quis ex vobis arguet me
de patre. Tertio ponit predicatio redemptoris humani genitrix: Et
quod deus visitauit plebem suam. visitauit quidem carnem assumendo.
quod verbum caro factum est et habitauit in nobis. Luc. 2. Bene
dictus dominus deus israel. ac.

Dñica xvi p^o penthe sermonis lxviii.

Vnde intraret Ihesus in domum cuiusdam principis
phariseorum. Luc. 19. Observant venatores ipsos
et locum aptam capiendis alicibi quoniam scimus et ubi ma
xime duemant. Saluator igitur noster quem venit homines
ad se trahere. possidit retia doctrine et escam mira
culoꝝ pabat diebus festiuis. quoniam vacabant homines et in templo vol
ent in diuinis ubi maior dueniebat multitudo. unde in hodierno euangelio
gelo legitur. quod sabbatum exponit in diuino sanauit ydropicum. et do
ctrinam propositum salutarem. unde in tres partes diuidit euangelium. In
prima tanguntur refectio saluatoris. eius probans humanitatis insfir
mitatem. In secunda sanatio languoreis. ostendens diuinitatis potest
ibi. Ipse vero. In tercya exhortatio honoris pretenderes ad humi
litatem. ibi. dicebat autem et ad inuitatos. ac. Circa prim^o
fact. ostenditur enim pietatis officium. quo pheneus christus re
fecit. Cum intraret ihesus in domum: cui. Non habuit christus propriam domum in hoc
modo. unde cuiusdam dicente. Seque te quoniam iherosolima vulpes soue
as habet. et volucres celi nidos. filius autem hominis non habet ubi caput suum
reclinet. Mat. 8. immo tenera et infancia fuit in plesio rechnata
cirillus maliciam phariseorum cognosceret. inuitatus tamem ad
conuiuum ingressus est ut verbo prodisset presentibus etenim

Ixviii

meretur qui inuitauerat: sabbato quā erat apud iudeos dies & lebris: sicut dies dñcius apud xpianos: manducare panez: In quo veritashumanitatis oñ ditur. Nōmīne autē panis intelligit quemcuq; cibū. iuxta ḥsu eti dñē scripture. Et a sequentē ap- paratum cōuiui nomīne panis sigt. qua panis p̄ncipalit per tinet ad nutrīmentū hominis. Itemvt ostendat illud cōuiuium non fuisse cōmessatiōnis. sed sobrietatis. **B** Et nota quia istud pietatis officiū multipliciter amēndatur. primo ex par te eius cui est impensum. s. xp̄o pauperi. cristo iusto. talibus em̄ lar gienda est elemosina. Et nos cum pauperibus damus. xp̄o tribuimus maxime si largimur in nomine saluatoris. Secōdo con mendaē ex pte largiente. qz p̄ncip̄s sacerdotiū. p̄ncipes enim qz plura hñt magis debent tribuere indigentib⁹. 3° ex pte t̄pis qz in die sexto et in solēnitatib⁹ paupes vocandi sūr ad mensaz vñ. legit in Tho. 2. qz dū esset p̄paratū bo⁹ p̄ndūm i domo tho bie in die festo. misit filium suum ut vocaret paupes timētes de um. 4° ex pte rei date. que duplex fuit. s. hospitalitas. alia eos qui abhoīant si paupes eoz domum ingrediant. Psal. 63. ege nos vagosq; induc in domū tuam. Itez dedit vite sustentamen tu. & ad mensam p̄priam. Psal. 63. frange elurienti panē tuum. Job. 31. Si cōmedi bucellā meā solus ē. **C** Secōdo ponit phariseoz malignitas: Et ipsi: phē: ob̄huabāt eū: id ē iſidia banē ei. quasi huantes xp̄o atria: ps. ob̄huat p̄tator iſtū. & q rit mortificare eum attēdebant em̄ si quid facerent. vñ possent ei detrahēre ut bonum vicien̄. et malū publitent. Nota quia pro priū est iudeoz̄ alios obseruare. gaudent em̄ de aduersis prox imi et dolent in prosperis eius. vnde versus. Oixq; tenet lacri mas. qz nūl lacrimabile cermit. Nuncq; in eo risus. nisi quem fec re dolores. gaudium igis aduersitatis alioz̄ nutrit iūdū. qz vt d ē C̄. Sic scarabei nutritū sc̄olib⁹ ita iūdi nutritū alioz̄ isor tunis. ip̄i se v̄pupa auis īmundissima. que nūdificat i sepucris humanis. Consumunt autem iūdi in prosperitate aliorum puer. 14. putredo ossum iūdīa. et eiusdez. 17. spiritus tristis ex siccitat ossa. Et attende q̄ ista passio est in oculis Eccl. 14. Neqm̄ oculus ē iūdi est in aurib⁹. quia libenter audit malum de alio. Est in odooratu: quia fugit odorem bone fame. sicut buffo odo rem florentis vinee. Est in opere: quia impedit frequenter alte rius bonum. Est rursus in ore per detractionē. q̄ est filia iūdie vulnerant enīz lugubrā detractiones. & h̄ ē lingua spētina de q̄ ps. Mauerunt linguam suam sicut serpentes ē. Et vt dicit mgr Otto Ista longa lingue detrahēntis pecc̄ ē q̄ ea q̄ lat⁹ domini

Sermo

porauit. Item detractores mordent dente serpentino. Ecc. 10.
Si mordeat serpens in silentio nihil minus est q̄ qui detrahit i
occulto. Item deuorant alios ad modum luporum. Gulosi quidez
carnes coctas comedunt. detractores vero crudas. Gal. 5. Si i
uicem mordetis et comedetis. videte ne ab iniuicem consumamini.
hec est fera pessima que deuorauit Joseph. vere pessima que ali
os deuorat. et alios occidit. Job. 5. paulus occidit iniudia. vel
pessima quia nunc satiatur malo alterius. Vnde Triplianus zelus
iste modū non habet. iugis permanens sine fine. aut pessima : q̄
victus non p̄nit. inflamatur enim beneficis receptis. Item nunq̄
desist. v̄lus eī luxurie saltem in inferno non erit iniudia. tū etiā
ibi n̄ dicitur. Istud est virtus malitiae dyabolice. de quo Sap. 1.
Iniudia dyaboli mors introiuit in orbem terrarum. imitant̄ autes
eum qui sunt ex pte ipsius.

D Tercis ponit infirmi pre
sencia. Et ecce homo quidā ydropicus. ydropitus dī ab ydros
quod est aqua. et peste qđ est humor q̄ si aquosus hūor. ē ei in
firmitas inflans membra ex hūoris habitudinē: erat at an il
lum. nō petebat verbo sanitatem. quia infirmitas p eo loqueba
tur. vel bī Cirillū: quia ppter in deorum p̄niciāz timebat in sab
bato petere curationē. Demde ponit quid xp̄s sup hoc asulerit.
Et r̄ndens ih̄sus dixit ad legisperitos Beda. Iz nihil interro
garent r̄ndisse tñ dicūt quia audiebat cogitationes obseruatiū
si curaret egrotū. ps. dñs scit cogitationes homin̄. pitos at legis
introgat q̄bus debat esse notū. qđ sabbato literet et qđ nō. et
phariseos qui t̄q̄ iusti singularē habebant conscientias. et valde
curiosam circa legis obseruantiā. Si hoc sabbato curare. hoc iō
introgat: q̄r videbat eos obhuare an curaret. At illi tacuerunt
glo. q̄r nescierunt qđ responderent. si elibet quare obseruat. si
vero nō licet. quare sabbato pecora curant. Et in rei veritate nū
determinata sint ex lege circiter. 7. ḡna opum. a qmb⁹ abstine
dū erat. et sabbato inter hoc nō continet curatio infirmi. ea ma
xime que verbo dei fiebat. ex hoc eī ipso statim uincī poterat
esse opus dei alias eī fieri non potuisset.

Secunda pars.

Eundo cum diatur. Ipse vero. tangitur beneficium
sanitatis impensum. vbi tria facit. ostendit enim o
pere et ratione. quia sabbato curare licet. atq̄ consu
ltio phariseorum exprimitur. Neglegendis igitur phariseorum insi
diis. pmo sanat ydropicū: ipse vero apprehensum: manu sue
medicinalis virtutis sanavit eum: tādu sue carnis sacratissime
ac dimisit. in signum perfecte sanitatis. vt qui ante grauaba
tur moebo. postea autē factus expeditus abiaret quo vellet. vbi